

specjalnie zorganizowanych spędach odbywanych w terminach określonych przez Ministra Rolnictwa.

2. Rozpłodniki, nie wytrzebione z winy ich posiadaczy w przepisany terminie, podlegają przymusowemu wytrzebieniu na koszt posiadacza.

Art. 15. Posiadacz rozpłodnika uznanego obowiązany jest prowadzić rejestr pokryć i wydawać świadectwa pokrycia na formularzach według wzoru ustalonego przez Ministra Rolnictwa.

Art. 16. Minister Rolnictwa ustala zasady udzielania pomocy Państwa na pokrycie kosztów nabycia i utrzymania rozpłodników oraz premiowania za wzorowe utrzymanie rozpłodników.

Art. 17. Przepisów art. 9—16 nie stosuje się do ogierów utrzymywanych w państwowych stadninach i stacjach rozpłodowych. Rozmieszczanie tych ogierów na okres koplacyjny powinno odbywać się z zachowaniem zasad rejonizacji (art. 8).

Art. 18. 1. Uznawanie rozpłodników drobiu i zwierząt futerkowych przeprowadza się tylko w uznanych fermach zarodowych i reprodukcyjnych.

2. Minister Rolnictwa określa skład komisji przeprowadzających uznawanie rozpłodników drobiu i zwierząt futerkowych, organizację tych komisji i tryb postępowania przy uznawaniu.

Art. 19. 1. Minister Rolnictwa ustala ilość i rozmieszczenie stacji sztucznego unasieniania w jednostkach państwowych i spółdzielczych oraz określa zakres stosowania sztucznego unasieniania w hodowli poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich.

2. Minister Rolnictwa określa organizację i wyposażenie stacji sztucznego unasieniania oraz nadzór zootechniczny i weterynaryjny nad działalnością tych stacji.

3. W sprawach określonych w ust. 1 w odniesieniu do gospodarstw podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych Minister Rolnictwa działa w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 20. 1. Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzenia zakazać uboju:

- 1) zwierząt wpisanych do ksiąg zwierząt zarodowych oraz do rejestru zwierząt wyróżniających się wartością użytkową,
- 2) przychówka po zwierzętach wymienionych w pkt 1,
- 3) rozpłodników uznanych.

2. Zakaz uboju przewidziany w ust. 1 nie dotyczy zwierząt, w stosunku do których lekarz weterynarii stwierdzi konieczność uboju lub służba zootechniczna — niezdadność do hodowli.

Art. 21. 1. Kto nie zgłasza do prezydium właściwej rady narodowej rozpłodnika lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną

— podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny od 100 do 1.000 zł.

2. Kto władając rozpłodnikiem nie uznanym pokrywa nim klacz, krowę, lochę, owcę-maciorcę

— podlega karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub karze grzywny od 200 do 2.000 zł.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób, w których władaniu pozostają kozły, w przypadku rozciągnięcia na podstawie art. 9 ust. 3 w stosunku do kóz przepisów o obowiązku pokrywania samic rozpłodnikami uznanymi.

4. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 22. 1. Kto poddaje ubojowi zwierzęta wbrew zakazowi wydanemu na podstawie art. 20 ust. 1

— podlega karze aresztu i grzywny do 10.000 zł lub jednej z tych kar.

2. Mięso i przetwory pochodzące z uboju zakazanego ulegają przepádkowi.

Art. 23. 1. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. z 1934 r. Nr 40, poz. 349, z 1946 r. Nr 32, poz. 203, Nr 64, poz. 357, z 1948 r. Nr 24, poz. 161 i z 1949 r. Nr 41, poz. 296),
- 2) ustawa z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. z 1946 r. Nr 23, poz. 154 i z 1948 r. Nr 24, poz. 161),
- 3) ustawa z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych (Dz. U. Nr 18, poz. 152).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są z nim sprzeczne.

3. Świadectwa uznania rozpłodników, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują moc do upływu terminu, na który zostały wydane.

Art. 24. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

35

DEKRET

z dnia 2 lutego 1955 r.

o terenowych organach administracji morskiej.

Art. 1. 1. Urzędy morskie są terenowymi organami administracji morskiej na obszarze morskich portów, przystani, morskich wód wewnętrznych i terytorialnych oraz pasa nadbrzeżnego.

2. Urzędy morskie podlegają Ministrowi Żeglugi.

Art. 2. 1. Do zakresu działania urzędów morskich należy:

- 1) nadzór nad bezpieczeństwem żeglugi na obszarze morskich portów, przystani, dróg morskich oraz zalewów,

- 2) oznakowanie nawigacyjne w morskich portach, przystaniach, na drogach morskich, zalewach oraz na wybrzeżu,
- 3) pogłębianie i utrzymanie w stanie żeglowności torów wodnych, morskich portów oraz przystani z wyłączeniem portów w Gdyni, Gdańsku i Szczecinie ze Swinoujściem,
- 4) nadzór nad stacjami ratownictwa morskiego i ratownictwo brzegowe,
- 5) dozór techniczny nad dźwigami i innymi urządzeniami przeznaczonymi do przeładunku masy towarowej lub bunkrowania w portach morskich,
- 6) budowa, utrzymanie i ochrona umocnień brzegowych, wydm nadmorskich i zalesień ochronnych w pasie nadbrzeżnym,
- 7) utrzymywanie porządku na obszarze portów morskich, red i przystani,
- 8) nadzór nad organizacją i wykonawstwem pilotażu, holownictwa i cumownictwa w portach: Gdańsk, Gdynia i Szczecin ze Swinoujściem oraz wykonywanie tych czynności w innych portach,
- 9) zabezpieczenie mienia wyrzuconego przez morze,
- 10) czuwanie nad ogólnym stanem bezpieczeństwa przeciwpożarowego na terenie morskich portów i przystani,
- 11) zarząd i utrzymywanie portów morskich oraz przystani z wyłączeniem obszarów przekazanych innym jednostkom gospodarki społecznej,
- 12) nadzór nad rybolowstwem morskim w zakresie ochrony rybostanu i porządku przy połowach,
- 13) inne sprawy zlecone z mocy odrębnych przepisów.

2. Zasady współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną w zakresie spraw wymienionych w ust. 1 określi Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

3. Zasady współpracy urzędów morskich z organami ochrony granic w zakresie spraw wymienionych w ust. 1 określi Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. 1. Urzędy morskie tworzy i znosi Minister Żeglugi w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Prezesem Państwowej Komisji Etatów, zainteresowanymi ministrami i za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

2. W zarządzeniu o utworzeniu urzędów morskich Minister Żeglugi ustali ich organizację oraz właściwość miejscową.

Art. 4. W skład urzędów morskich wchodzi kapitanaty i bosmanaty portów.

Art. 5. 1. W skład urzędów morskich wchodzi straż obiektów portowych, powołana do ochrony terenów portowych, statków, ładunków i urządzeń portowych w portach rybackich.

2. Funkcjonariuszom straży obiektów portowych przysługuje prawo posiadania i użycia broni palnej w przypadkach, w których prawo to służy straży przemysłowej.

3. Organy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych są uprawnione do nadzorowania działalności straży obiektów portowych.

4. Minister Żeglugi ustali w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych statut i regulamin straży

obiektów portowych, a w porozumieniu z Ministrem Finansów ich uposażenie i zaopatrzenie.

Art. 6. 1. Granice terytorialne morskich portów oraz szerokość pasa nadbrzeżnego ustali Minister Żeglugi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

2. Udzielanie zezwoleń przez właściwe organy na wznoszenie budowli, na dokonywanie zmian zalesienia i zadrzewienia, jak i inne zmiany dotyczące użytkowania lub ukształtowania terenów w pasie nadbrzeżnym, wymaga uprzedniej zgody właściwego urzędu morskiego, udzielonej w porozumieniu z dowództwem Marynarki Wojennej oraz dowództwem Wojsk Ochrony Pogranicza.

Art. 7. 1. Dyrektorzy urzędów morskich wydają zarządzenia porządkowe w zakresie spraw wymienionych w art. 2 pkt 1, 6, 7, 12 oraz w zakresie uprawnień nadanych im przez inne przepisy.

2. Zarządzenia porządkowe podlegają ogłoszeniu w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.

Art. 8. 1. Pracownicy urzędów morskich są obowiązani do noszenia mundurów w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

2. Rada Ministrów ustali zasady przydziału, wzory i oznaki umundurowania.

Art. 9. 1. Znosi się morskie urzędy rybackie.

2. Sprawy należące dotychczas do zakresu działania morskich urzędów rybackich przechodzą do urzędów morskich.

3. Urzędy morskie przejmują składniki majątkowe pozostające dotychczas w zarządzie i użytkowaniu morskich urzędów rybackich.

4. Pracownicy morskich urzędów rybackich przechodzą do pracy w urzędach morskich.

Art. 10. 1. Kto wykracza przeciwko przepisom porządkowym wydanym na podstawie art. 7 dekretu

— podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.

2. Do orzekania powołane są urzędy morskie.

3. Orzekanie następuje na zasadach i w trybie, które określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 11. Przepisy dekretu nie mają zastosowania do obszarów i urządzeń będących w zarządzie organów wojсковych i organów ochrony granic.

Art. 12. 1. Tracą moc przepisy sprzeczne z przepisami dekretu, a w szczególności dekret z dnia 5 września 1947 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji morskiej (Dz. U. z 1947 r. Nr 60, poz. 328 i z 1950 r. Nr 6, poz. 55).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych do dekretu pozostają w mocy dotychczasowe przepisy, o ile nie są z nim sprzeczne.

Art. 13. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki